

UNIVERZITET U SARAJEVU
INSTITUT ZA HISTORIJU

**Komisija za izbor u naučno zvanje naučni saradnik
za oblast starije historije – srednji vijek**

**VIJEĆU INSTITUTA ZA HISTORIJU U SARAJEVU
SENATU UNIVERZITETA U SARAJEVU**

Predmet: Izvještaj o prijavi kandidata na Konkurs i prijedlog za izbor u zvanje naučnog saradnika za oblast starije historije – srednji vijek

Na osnovu člana 93. Statuta Univerziteta u Sarajevu Vijeće Instituta za historiju 29. juna 2018. godine (Broj: 01-01-652/18) donijelo je Odlukuo izmjeni odluke o imenovanju Komisije za izbor u naučno zvanje naučni saradnik za oblast starije historije – srednji vijek u sljedećem sastavu:

1. Dr. Elmedina Duranović, naučni saradnik za oblast starije historije – srednji vijek Instituta za historiju Univerziteta u Sarajevu, predsjednik;
2. Dr. Enes Dedić, naučni saradnik za oblast starije historije – srednji vijek Instituta za historiju Univerziteta u Sarajevu, član;
3. Dr. Sedad Bešlija, naučni saradnik za oblast starije historije – osmanski period Instituta za historiju Univerzitetu Sarajevu, član.

Komisija je uz kompletan konkursni materijal s prijavom kandidata zaprimila Potvrdu sekretara Instituta za historiju br. 03-01-585/18 od 22. juna 2018. godine, kojom se potvrđuje da se na konkurs za izbor u zvanje naučnog saradnika za straiju historiju – srednji vijek, objavljen u dnevnom listu *Oslobođenje* i web stranici Instituta za historiju Univerziteta u Sarajevu od 2. juna 2018. godine, prijavio jedan (1) kandidat, dr. Nedim Rabić, te da je

prijava blagovremena i s traženom dokumentacijom koja je potpuno usklađena sa uvjetima utvrđenim konkursom.

Poslije izvršenog uvida u prispjelu prijavu Komisija podnosi sljedeći:

IZVJEŠTAJ

Nedim Rabić rođen je 16. juna 1986. godine u Gradačcu. U rodnom gradu završio je osnovno i srednjoškolsko obrazovanje. Prvi ciklus studija završilo je na Odsjeku za historiju Filozofskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu 2008. godine. Na istom Odsjeku završio je Drugi ciklus studija, studijsku grupu Historija – naučni smjer (oblast srednji vijek) odbranivši rad o temi „Bosna i Srbija u doba bana Stjepana II Kotromanića“ 31. marta 2011. godine pod mentorstvom prof. dr. Esada Kurtovića. Treći ciklus studija na istom fakultetu okončao je 14. februara 2018. godine odbranom doktorske disertacije pod naslovom „Stjepan II Kotromanić i njegovo doba“ pod mentorstvom prof. dr. Peje Čoškovića. Nakon kraćeg perioda rada u JU Zavodu za zaštitu i korištenje kulturno-historijskog i prirodnog naslijeđe Tuzlanskog kantona u Tuzli, od januara 2012. godine uposlenik je Instituta za historiju Univerziteta u Sarajevu u zvanju stručnog saradnika, a zatim i višeg stručnog saradnika za oblast starije historije – srednji vijek.

Dr. Nedim Rabić je kandidat koji je u svom školovanju postigao odličan uspjeh (I ciklus – prosječna ocjena 8,58, II ciklus – prosječna ocjena 9,21 i III ciklus – prosječna ocjena 9,36), a naučno zvanje doktora historijskih nauka stekao je uspješnom odbranom doktorske disertacije pred komisijom koju su činili najmjerodavniji profesori iz oblasti srednjovjekovne bosanske historije (prof.dr. Pejo Čošković, prof.dr. Esad Kurtović i doc.dr. Emir Filipović). Magistarski rad, kao i doktorska disertacija pokazatelj su da se kandidat bavi vrlo važnim temama iz historije srednjovjekovne Bosne, a koje do sada nisu dobile adekvatno zaokruženje.

Kandidat je u relevantnim domaćim i inostranim historiografskim publikacijama objavio sedam članaka i rasprava, šesnaest prikaza, te prijevod jednog rada sa njemačkog na bosanski jezik. Učestvovao je na jedanaest naučnih konferencija, skupova i tribina u Bosni i Hercegovini, Bugarskoj i Njemačkoj sa podnesenim referatima. Još kao student iskazivao je svoje sklonosti ka nauci pa je objavljivanjem preglednog rada o Gradačcu u srednjem vijeku

(„Mjesto i značaj Gradačca u srednjovjekovnoj Bosni i njenoj teritorijalnoj organizaciji (prilog proučavanju Gradačca u doba srednjovjekovne Bosne)“, *Gračanički glasnik* 24, Gračanica, 2007, 46-55) predstavio svoja interesovanja za izučavanje tema iz historije srednjovjekovne Bosne i široj naučnoj publici. U narednom periodu objavio je, uz jedan stručni rad u čast Marku Šunjiću, nekadašnjem profesoru Filozofskog fakulteta („Naučno djelo Marka Šunjića (povodom 15. godina smrti), *Historijska trganja* 12, Sarajevo, 2013, 269-296) nekoliko naučnih radova koji jasno ukazuju na uzlaznu razvojnu putanju kandidata u naučnoistraživačkom radu.

Rad o odnosima između Bosne i Srbije u doba vladavine Stjepana II Kotromanića („Odnosi Bosne i Srbije u vrijeme Stjepana II Kotromanića“, *Historijska traganja* 5, Sarajevo, 2010, 165-186) u osnovi je osvrtno na prve godine ekspanzivne politike bana Stjepana II i osvajanje Huma, što je za posljedicu imalo promjene u političkim, ali i crkvenim strukturama navedenog područja na šta kandidat svojim radom jasno ukazuje. Ne udaljavajući se od hronološki zadatih granica svoga istraživanja, kandidat je analizirajući domaće, ugarske i njemačke izvorne podatke, kao i stranu literaturu dijelom nepoznatu domaćoj akademskoj javnosti, u radu o bosanskoj princezi Mariji, koja je bila udata za grofa iz njemačke pokrajine Švapske, uspješno povezo porijeklo navedene princeze za bosansku vladarsku porodicu, konkretnije za bana Stjepana II Kotromanića čijom je kćerkom smatra („Maria... von Bosnien: bosanska vojvotkinja – njemačka grofica“, *Radovi Filozofskog fakulteta*, Knjiga XVII/3, Sarajevo 2014, 105-129; Isti rad u: *Žene u srednjovjekovnoj Bosni*, Zbornik radova (ur. Emir O. Filipović), Sarajevo 2015, 95-117). Ovim radom je iz zaborava izvučena značajna ženska figura bosanskog srednjovjekovlja, koja je ostala u sijenci svoje poznatije sestre princeze Elizabete, udate za ugarskog kralja. Posebnu vrijednost ovog rada vidimo u analizi do tada slabo poznatih dokumenata njemačke provenijencije među kojima posebno mjesto pripada hronici Oswalda Gabelkovera.

Svoj interes za različitim temama iz historije bosanskog srednjovjekovlja kandidat je iskazao radom o čuvenoj oporuci gosta Radina („Takoće i mr'sniem' ljudem' (...): Prilog čitanju oporuke gosta Radina“, *Historijska traganja* 15, Sarajevo 2015, 67-99). Temeljitim radom na analizi literature i izvora nastojao je dati svoj doprinos čitanju oporuke gosta Radina s posebnim osvrtom na analizu izraza *mrsni* ili *mirski* koji je u dosadašnjoj historiografiji imao različita tumačenja.

Kandidat aktivno govori njemački jezik, te se u svojim radovima obilato koristi literaturom nastalom na ovom jeziku. Okušao se i u prevodilaštvu, pa je za jedan broj periodike matične kuće preveo i priredio za štampu rad berlinskog historičara koji se bavi

bosanskim krstjanima i tzv. dualističkom herezom („Bogumili, katari i bosanski krstjani. Transfer dualističkih hereza između Istoka i Zapada (11.-13. stoljeće)“, *Historijska traganja* 15, Sarajevo 2015, 9-66. Izvorno: “Bogomilen, Katharer und bosnische ‘Christen’. Der Transfer dualistischer Häresien zwischen Orient und Okzident (11.-13. Jh.)”: *Vermitteln – Übersetzen – Begegnen: Transferphänomene im europäischen Mittelalter und in der Frühen Neuzeit. Interdisziplinäre Annäherungen*, V & R Unipress, ur. Balázs J. Nemes / Achim Rabus, Nova mediaevalia; Bd. 8. Göttingen 2011, 87-136.). Kandidat je, također, objavio na njemačkom jeziku jedan rad („Im toten Winkel der Geschichte: Johannes von Wildeshausen als Bischof von Bosnien 1233/34-1237“, *Die deutschen Dominikaner und Dominikanerinnen 1221-1515*, Berlin 2016, 53-69) u kojem je predstavio djelovanje njemačkog dominikanca, iz domaće historiografske literature poznatog kao Ivan iz Vildezhauzena, tokom službe u Bosni. Iako je Ivan vrlo kratko obnašao funkciju bosanskog biskupa, to je bio važan period zbog formiranja crkveno-političkih prilika u Bosni i njenom susjedstvu. Od njegovog vremena počela je praksa postavljanja stranaca na mjesto bosanskih biskupa, koji najvjerojatnije nisu službovali u Bosni niti su znali domaći jezik. Kandidat s pravom zaključuje da je postavljanje stranog biskupa imalo za cilj provođenje političkih aktivnosti ugarskog kralja na teritoriju Bosne i da je služilo kao jedan od mehanizama u pokušaju držanja bosanskih vladara podložnim Ugarskoj kruni.

Broj objavljenih prikaza historiografskih ostvarenja pokazuje da kandidat prati kako domaću tako i stranu produkciju o temama kojima se bavi u vlastitim istraživanjima. Rad svakog istraživača uslovljen je dostupnošću i kvalitetom izvora. Poseban problem nastaje kada se pred njega postave pitanja iz starije prošlosti gdje raspolažemo sa vrlo malim brojem izvora. Tome još treba dodati činjenicu da domaćih izvora gotovo da i nemamo, već se u potpunosti oslanjamo na strane arhive. Svojim dosadašnjim radom kandidat dr. Nedim Rabić je pokazao spremnost za suočavanje sa glavnim problemom bavljenja srednjovjekovnom bosanskom historijom. Uz činjenicu da se od vremena vladavine bana Stjepana II Kotromanića povećava broj izvornih podataka o Bosni koje nalazimo u Državnom arhivu u Dubrovniku, kandidat dosta uspješno raspravlja sa starijom historiografijom nastojeći pronaći svoj vlastiti izražaj, te samostalno donosi zaključke i ocjenjuje postavljene historiografske probleme.

ZAKLJUČAK

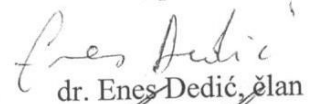
Na osnovu ostvarenog uvida u prijavu, te naprijed iznesenih podataka o kandidatu, činjenici da je odbranio doktorsku disertaciju, pokazanim naučnoistraživačkim sposobnostima i posvećenosti istraživačkom radu, dosadašnjim objavljenim radovima na kvalitetnoj razini iz oblasti za koju se bira, Komisija predlaže da se dr. Nedim Rabić, viši stručni saradnik Instituta za historiju Univerziteta u Sarajevu izabere u naučno zvanje *naučni saradnik za oblast starije historije (srednji vijek)*.

Sarajevo, 19. juli 2018. godine

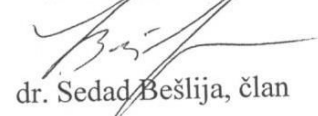
Članovi komisije:

dr. Elmedina Duranović, predsjednik

dr. Enes Dedić, član

dr. Sedad Bešlija, član